

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

קבלת עד פסול לגבי שאלה מסויימת האם נהפך לעד כשר בתיק

תיק מס' 2211.

סימן כג

טענות ומענות בדו"ד בין בע"ה לדייר מוגן זקן, שבע"ה טען שהדייר נכנס בניגוד לחוזה ולכן אין לו זכות תביעה של 2/3 מקונה של הבית, והדייר טען שלא עבר על החוזה. והביא הדייר את אחיו שיעיד עבורו על האופן של הכניסה לבית וכו' שהיה לפי המפורש בחוזה. ואז שאלו הבי"ד את האח המעיד האם הזקן שגר כעת אצל בנו, מעוניין לחזור לדירה, והשיב שאין שום היתכנות בעולם שהזקן יחזור לדירה. ומזה הסיקו הבי"ד שהנכס ננטש, וא"כ גם לטענת הדייר שתחילת המגורים היו כדין לא מגיע לו 2/3 מקונה.

ורצה הדייר לערער על הפס"ד, הא' שהעד רוצה לטעון שמה שאמר שאין היתכנות הכוונה שהדירה זקוקה להתאמה למצב הזקן שהוא צריך מעקות והסרת מדרגות באמצע הריצוף ועוד בעיות. אבל אם יסכימו לסדר ודאי שיחזור לאותו בית, וע"כ אינו נטוש. וע"ז השיבו הבי"ד שאינו חוזר ומגיד, ומה שהעיד מלכתחילה התקבל לפי הבנת הבי"ד ואינו רשאי לפרש בהיפוך ממה שאמר והובן. והב' שהבע"ד עצמו טוען לא קיבל על עצמו עדות האח הפסול לעדות אלא רק לגבי מצבו בכניסה לדירה, לסתור טענת בע"ה. אבל על השאלות שביה"ד הכניס בסוף, אינו עד כשר ולא קיבל ע"ע. והבי"ד השיבו שאין חילוק, ומשהאמינו שני הצדדים לעדות העד, כל מה שיעיד על הדו"ד שביניהם הכל בכשרות.

אולם לענ"ד נראה שהאח יכול להיות רק "עד", ולא יכול להיות "בעל דין". ועדות היא רק מה היה ואיך היה, ולא מה יהיה. זוהי טענה ולא עדות. ולא כל כמיניה לומר דבר שיזיק את הדייר בלי שיש לו יפוי"כ לטעון. ולכן מה שאמר מסברתו ודעתו שהזקן לא יחזור בשום מצב לבית, אינה עדות אלא הסתברות. ואינו מוסמך לומר זאת ולהפסיד את הדייר.

